

prof. dr hab. Ewa Wipszycka
Uniwersytet Warszawski

Temat lekcji:

Mechanizmy stereotypizacji

W wielu kulturach ludzka seksualność podlega bardzo silnej kontroli, określającej, jakie formy życia seksualnego są dopuszczalne, a jakie są zakazane. Homoseksualność – w tych społeczeństwach, w których uznawano ją za niedopuszczalną – często demonizowano, a stosunki homoseksualne przedstawiano jako nierozdzielnie powiązane z przemocą i deprawacją. Homoseksualność miała być przerażająca, groźna. Takie wyobrażenie homoseksualności wykorzystywano, by budzić niechęć nie tylko do osób homoseksualnych, ale i rozmaitych grup mniejszościowych, wśród nich również chrześcijan w pierwszych wiekach naszej ery, gdy nie stanowili oni jeszcze większości. Spróbujmy przyjrzeć się mechanizmowi tworzenia stereotypów i zbadać specyficzne miejsce, jakie zajmują w nich wyobrażenia na temat seksualności.

Tekst: Ewa Wipszycka, „Tragiczny stereotyp”, w: *O starożytności polemicznie*, Warszawa 2000, s. 210-214.

Jaki jest mechanizm tworzenia stereotypów?

Kto może stać się ofiarą stereotypizacji?

Jakie cechy przypisuje się grupie mniejszościowej, by wzbudzić przed nią lęk większości?

W jaki sposób stereotypizuje się dzisiaj osoby LGBTQ+?

Jakie inne grupy podlegają dzisiaj zrekonstruowanym przez Was mechanizmom stereotypizacji?

Co zyskuje większość na stereotypizacji mniejszości?

W jaki sposób władza korzysta z mechanizmów stereotypizacji?

Jak sądzisz, z jakiego powodu w cytowanych tekstach źródłowych, dotyczących wyobrażeń na temat czcicieli Bachusa i chrześcijan, pojawia się temat seksualności – co w ludzkiej seksualności szczególnie sprzyja temu, by wykorzystywać ją do tworzenia stereotypów?

W jaki sposób w cytowanych źródłach ukazana jest seksualność czcicieli Bachusa i chrześcijan? Jak sądzisz, czemu służy taki sposób jej opisanie?